

1. UVOD

Danas je već opšte prihvaćen stav, da je svijet sastavljen iz tri komponente: materije, energije i informacije. Takav prilaz svijetu potvrđuju kako živi organizmi, tako i organizovani sistemi koje je stvorio čovjek. Bez informacija organizovani sistemi ne mogu opstati. Današnji sistemi, međutim, pored toga što su organizovani, i održavaju svoju organizovanost. Objašnjenje takvog ponašanja sistema leži u neprekidnom izvlačenju informacija iz spoljašnjeg svijeta o pojavama i procesima koji se u njemu odigravaju. Stabilnost sistema, koja ima presudan značaj za ocjenu radne sposobnosti sistema, se procjenjuje razmatranjem dinamike procesa koji se odvijaju u sistemima.¹

Informacija se danas svugdje u svijetu smatra resursom koji igra ključnu ulogu u životu i poslovanju organizacija svih vrsta i veličina. Važnost i neophodnost kao atributi uz pojam informacija ističu ulogu otkrivanja, organizovanja, memorisanja i rukovanja saznanja (podataka – informacija). Informacije se mogu obezbijediti i pomoću računara uz pomoc softverskog proizvoda koji se zove informacioni sistem. Razvoj informacionog sistema je složen i mukotrpan proces koji pored zavidnog nivoa stručnosti na polju informatike traži i druge sposobnosti: otvorenost prema problemima drugih, agilnost i istrajnost u otkrivanju i rješavanju problema i, svakako, komunikativnost.